

[Erling Dinesen.]

bravt, som han gjorde det her. Jeg mener, at de påstande, som hr. Per Federspiel ikke mente var rigtige, at denne vikarbureauvirksomhed er skadelig, at der ikke er behov for den, at den bringer forstyrrelser på arbejdsmarkedet, at de er rigtige, og de er bevist. Jeg kan ikke være enig i, at der, som hr. Per Federspiel siger, er behov for dem, at der er en social opgave at løse, navnlig ikke efter at vi har vedtaget en lov, hvorefter al privat arbejdsanvisning her i landet principielt er forbudt. Der er jo ikke noget i vejen for, at arbejdsformidlingskontorerne kan tage disse opgaver op. Der er efter min opfattelse tale om én omgæelse af arbejdsformidlingen, af loven om privat arbejdsanvisning, og det, der er tale om, er jo, at man skal betale en klækkelig betaling for denne arbejdsanvisning eller udlejning af arbejdskraft, det her drejer sig om, og jeg troede egentlig, vi principielt var enige om, at uanset hvilken form en arbejdsformidling eller arbejdsanvisning har, så bør den være gratis. Det er også baggrunden for, at man har forbudt det i Sverige, og jeg synes, at både LO og Arbejdsgiverforeningen har ganske ret i det standpunkt, de har taget. Det kan ikke være rimeligt, at der skal betales 6-7 kr. mere i timen for at få udlejet arbejdskraft via Manpower eller et andet vikarbureau, det kan jeg ikke se at der er nogen som helst rimelig grund til, ej heller saglig begrundelse for.

Jeg forstod på arbejdsministeren, at vi her i tinget ville få lejlighed til at studere betænkningen vedrørende søfolkenes dispensationsforhold, og jeg forstod på arbejdsministeren, at den ville blive drøftet i arbejdsløshedsudvalget, før der blev truffet endelig afgørelse i dette spørgsmål. Det tilsagn vil jeg da gerne takke for.

Arne Larsen: Hr. Per Federspiel afleverede et defensorat for vikarbureauerne og forsøgte at bevise, at det var en velsignelsesrig gerning, disse bureauer udfoldede, og at der var et virkeligt behov herfor. Han un-

derstregede samtidig, at det drejede sig om mindre end 1 promille af den anviste arbejdskraft. Jeg må nok sige, at så falder jo argumentet helt bort, for så er der bogstaveligt talt ikke noget som helst behov, som ikke kan klares i forvejen af den statslige arbejdsformidling. Er der et problem, så kunne man henstille til den statslige arbejdsformidling, at den så på spørgsmålet og prøvede på at løse disse småproblemer henad vejen gennem kontorernes virksomhed. I øvrigt er jeg helt enig med hr. Erling Dinesen i hans synspunkter og modargumentation, som jeg finder helt rigtig. Der opstår en masse problemer på de arbejdspladser, hvor man har den udlejede arbejdskraft. Man aner ikke, til hvilke lønninger de går. Det giver overenskomstmæssige spørgsmål og problemer, og dem ønsker vi ikke flere af, end vi har i forvejen.

Jeg takker også arbejdsministeren, fordi vi får tilsendt denne betænkning angående søfolkenes arbejdsanvisningsproblemer, men spørgsmålet er, om arbejdsministeren agter at træffe nogen afgørelse på dette område i en periode, hvor folkettinget ikke er samlet og udvalget ikke er inde. Jeg vil mene, at det vil være rigtigst, at folketingsudvalget får lejlighed til at følge disse spørgsmål på nærmere hold, således at der ikke sker nogen ændringer i disse forhold, uden at vi har lejlighed til at tage stilling til dem.

Hanne Reintoft: Må jeg lige endnu en gang slå fast, at hr. Erling Dinesen har kendt disse forslag et halvt år. I øvrigt var det meget venligt af hr. Erling Dinesen at invitere mig til udvalget. Jeg var også for nylig inviteret til boligudvalget, jeg fik dog besked på, at jeg ikke måtte sige et muk, og så er øns deltægelse i udvalgsarbejde jo af noget begrænset værdi.

Men må jeg så spørge, og det var egentlig rart at få et svar af socialdemokratiet: hvad demagogi er der i, at det ene arbejderparti opfordrer det andet til at sørge for, at folk, der tvangsforflyttes, kan få en bolig uden at betale et kostbart indskud? Hvad demagogi